

Милостта към хората и страстта за Христос са едно!

Ако изпитвате съжаление за страдащите хора и ревнувате за Христовото име, то със сигурност трябва да ви е грижа и за мисиите по света. Не е нужно да избирате между това да обичате хората и да прославяте Христос, защото тези два мотива не могат да съществуват отделно. Да правиш едното, означава да правиш другото. Ето защо, ако целите да обичате хората, ще посветите живота си на делото да ги направите радостни в Бога. Ако целите да прославите Христос, Въплътения Бог, ще посветите живота си на същото.

Причината за това е, че всяка добросърдечна цел, която не се корени в желанието да дадем на хората вечната радост в Бога, представлява добронамерено проклятие.

Любовта винаги иска най- доброто за нуждаещите се, а това, от което най-много се нуждаят хората е да се радват в Бога напълно, сега и завинаги. Подобно, всяко усилие да прославим Христос, което не цели да Го превърне във Вседостатъчното Съкровище на Господните слуги, е съучастие в бунт. Прославяме Бога, когато осъзнаем Неговата стойност. Прекланяме се пред Него, когато Той е единственото ни Съкровище. Не можеш само да обичаш хората или само да прославяш Бога- двете действия са неделими. И когато Бог ви даде крила да се издигнете и да видите света, така както го вижда Той, мнозина от вас ще бъдат развързани от сегашното си положение- работа, среда, държава, план- и ще бъдат призвани да участват лично във великата, историческата, глобална Божия цел като Негови пратеници. Мнозина от вас трябва да останат. Оставането ви е важно за Божиите цели- както за мястото, на което оставате, така и за мястото, където няма да отидете вие, но ще отидат други. Няма нужда да чувствате вина или възмущение- навсякъде Бог може да ви ползва и да бъдете полезни! Присъединете се към радостното партньорство!

Джон Пайпър